

Enkele maanden na de wekenlange strijd in Wisconsin, wordt de VS opnieuw door elkaar geschud door een golf van sociaal protest. De symbolische bezetting van Wall Street door enkele honderden actievoerders werd het startschot voor gelijkaardige acties in de ganse VS. De beweging in New York breidt intussen nog steeds verder uit, en krijgt steeds meer steun van vakbonden, buurtorganisaties, armengroeperingen, enz. Hieronder alvast een eerste analyse van de beweging in New York, en een ooggetuigenverslag. We publiceren ook enkele foto's van deze inspirerende beweging. (SAP-web)

Occupy Wall Street! Politiek en anti-politiek

Door Erin Chun*

Om de “Occupy Wall Street”-protesten in te kunnen schatten moeten we in gedachten houden dat ze het politieke landschap in de VS totaal kunnen veranderen. De demonstratie van 28 september opende al de mogelijkheid dat studenten van de grote universiteiten van New York en de belangrijkste vakbonds- en buurt-organisaties deel zullen gaan nemen. Veel van deze mensen hebben ervaring met organisatie en zullen deze ervaring, naast hun eigen politieke ideeën, naar de protesten brengen. De protestbijeenkomst, de ‘bezetting’ zelf, bestaat doorgaans uit enkele honderden mensen. In sommige opzichten loopt de coördinatie op rolletjes, in andere opzichten bepaald niet. Maar hoewel het bittere noodzaak is om steun op te bouwen in de bonden, campussen en buurtorganisaties is dit niet de enige mogelijkheid om de protesten te verdiepen en te verbreden.

Andere ervaringen met soortgelijke bezettingen van openbare ruimtes hebben de beperkingen van deze actievorm laten zien; in het beste geval blijft de tactiek een gecalculeerde gok die kan mislukken, de bezetting kan wegwijnen, en na afloop ervan laat de actie vaak weinig sporen na. Ervaren politieke activisten moeten deelnemen aan de bezetting zelf, al is het maar om betrokken te zijn bij de politieke en organisatorische ontwikkeling van de zeer gemotiveerde deelnemers na het onvermijdelijke einde van de bezetting zelf. Het alternatief is het risico dat veel deelnemers terugvallen in politieke apathie of dat sommigen zelfs naar rechts draaien als de bezetting een mislukking is.

Politieke bewustwording

Op dit moment laat de Wall Street bezetting goed zien op welke manier politieke bewustwording vorm krijgt in de Verenigde Staten. Behalve een gevoel allemaal slachtoffer te zijn en tekort te worden gedaan bestaat er nauwelijks een gedeeld bewustzijn en onkritisch Amerikaans nationalisme is erg zichtbaar (voordat ikzelf aankwam zongen mensen het volkslied en de stelling dat de demonstranten de ‘echte Amerikaanse patriotten’ zijn is een terugkerend thema). Maar dit is niet het volledige plaatje. Woede over de crisis heeft een groep mensen samengebracht die naarmate meer tijd verstrijkt meer en meer hun respect voor de autoriteiten verliezen. Aangezien de banken zelf het voornaamste mikpunt van kritiek zijn, brengt dit protest niet alleen linkse mensen op de been. Ook rechtse tegenstanders van overheidsbemoeienis in alle vormen zijn duidelijk aanwezig. En het soort anti-politieke sentiment dat naar ik begrepen heb ook zo sterk aanwezig was in de door jongeren gedreven bezettingen in Europa is ook hier sterk aanwezig.

Maar de belangrijkste boodschap van de protesten is er een die links verder moet versterken: herstel van het gratis publieke hoger onderwijs in New York, betaalbare gezondheidszorg, voor het

recht van vakbondsorganisatie, het stoppen van de oorlogen en het belasten van de rijken om de crisis van het staatsinkomen op te lossen, het aanklagen van de investeringsbankiers. Maar er zijn ook veel blinde vlekken: de laatste jaren is er veel werk gedaan om de rechten van immigranten te verdedigen maar dit thema ontbreekt. En opvallend genoeg is dit een protest tegen armoede dat niet laat zien hoe of expliciet refereert aan hoe sterk de zwarte bevolking in dit land oververtegenwoordigd is onder de armen. En al deze sentimenten blijven beperkt tot spandoeken en geïmproviseerde speeches en zijn niet uitgewerkt in de vorm van eisen. Mensen vergeten dat de Egyptische revolutie – hier als een soort zaligmakend voorbeeld gezien – ook begon met een korte maar ambitieuze lijst van eisen. Veel deelnemers aan het protest verklaren dat ‘hier zijn al een statement is’, zien het protest als een doel op zich in plaats van een middel voor een langere termijn strategie en hebben een naïef vertrouwen dat alles goed zal komen.

Wat met links?

En georganiseerd links in New York? Links mobiliseerde voor de protesten tegen het gewelddadige politieoptreden en nam deel aan de betoging op een oktober – in beide gevallen leverde links een waardevolle bijdrage. Maar na zo’n weekend van activisme, waar was links, waar waren wij, toen? De meeste radicaal linkse activisten die ik ken hebben intensieve banen, moeten veertig uur per week werken. En veel van hen zien hun betaalde werk als deel van hun politieke engagement: geven scholingen, werken bij de vakbond of misschien allebei – ze zijn niet deel van de categorie van flexwerkers waar zoveel van de jongeren hier wel toe behoren. Hun politieke activisme vereist ook dat ze een lange termijn investering doen om zich te wortelen in hun gemeenschap en nu organiseren ze walk-outs van studenten of mobiliseren ze mede-vakbondsleden om deel te nemen aan een betoging van Occupy Wall Street. Sommigen staan in contact met de door demonstranten gevormde werkgroep rond arbeidsrechten of de studentenwerkgroep. Anderen dragen bij aan de publicaties van de demonstranten – gelukkig bestaat hier niet het idee dat het geschreven woord volledig verouderd is.

Maar uit discussies met andere socialisten blijkt wel dat dit soort protest een grote uitdaging is voor de normale manier van opereren van links – of mensen het nu willen toegeven of niet, het kan er zelfs mee in strijd zijn. Het protest is diffuus, atomiserend, de aandachtspunten verschuiven voortdurend en het is niet mogelijk om als groep een politiek punt te maken, op welke basis je dan ook zou proberen een groep te vormen. Het is dus niet mogelijk om politieke ideeën op een effectieve manier uit te dragen. Behalve de algemene vergaderingen zijn er een reeks mini-manifestaties en presentaties, allemaal tegelijk, waar slechts een klein aantal mensen echt de kans krijgt te spreken: geluidsversterkers zijn taboe, in plaats daarvan wordt een systeem gebruikt waarin een deel van het publiek herhaalt wat de spreker gezegd heeft. Het is frustrerend te zien hoe zeer de aandacht op organisatievormen en de korte termijn gericht is. Hoe dit alles zou veranderen als de protesten echt massaal worden is totaal niet te zeggen. Die onzekerheid is opwindend maar ook intimiderend.

Erin Chun woont in New York en is lid van de socialistische organisatie Solidarity. Dit artikel verscheen eerder op <http://www.grenzeloos.org/>, website van onze Nederlandse zusterorganisatie SAP.

Occupy Wall Street: een ooggetuigenverslag

Door Lotte Houwink Ten Cate

Sinds 17 september bezet een groep activisten het Zuccotti

Park, vlak bij Wall Street in het hart van het financiële district van New York. Op woensdag 5 oktober gingen tienduizenden mensen de straat op uit solidariteit met deze Occupy Wall Street-beweging. De Nederlandse Lotte Houwink Ten Cate was erbij. Hieronder haar ooggetuigenverslag.

“De demonstratie van 5 oktober was aanvankelijk georganiseerd door studenten. Uiteindelijk werd het een massale demonstratie, die werd gesteund door vakbonden als de American Federation of Teachers, National Nurses United, de Transport Workers Union en de United Automobile, Aerospace and Agricultural Implement Workers of America.

De ‘Occupy Wall Street’-beweging begon op 17 september toen een groep leidingloze New Yorkers het Zuccotti Park bezette. Inmiddels overnachten er honderden mensen op Zuccotti Park, en komen er nog meer mensen ’s avonds langs om mee te eten en steun te betuigen. Het park is onder meer ingericht met keukens en eetkramen, een medisch centrum en een mobiel internetcafé. De bezetters hebben gedurende de weken al meerdere demonstraties georganiseerd, waarbij velen zijn gearresteerd. De groep verenigt zich onder de leus ‘Wij zijn de 99 procent die de hebzucht en corruptie van de 1 procent niet meer zal tolereren’.

Op 1 oktober werden bij een vreedzame mars over de Brooklyn Bridge ruim 700 mensen gearresteerd. Dat leidde terecht tot grote verontwaardiging, en eindelijk ook tot de media-aandacht die de beweging daarvoor niet kreeg. Ook werden op 1 oktober de eerste exemplaren van de Occupied Wall Street Journal (met een oplage van 50.000) uitgereikt. De krant is gemaakt door twee onafhankelijke journalisten, en wordt door middel van donaties gefinancierd. De krant is enerzijds een reactie op het stuitende gebrek aan objectieve

berichtgeving over de 'Occupy Wall Street'-beweging in mainstream media, maar vooral ook het middel waarmee de beweging duidelijkheid kan geven over hun eisen en verdere plannen.

De demonstratie van afgelopen woensdag was de grootste tot op heden. Tienduizenden mensen gingen de straat op, onder wie studenten, werkende mensen en werklozen. Om vier uur 's middags verzamelden de studenten zich op Washington Square. Daar vandaan begon de mars door Lower Manhattan. Terwijl de politie probeerde om de studenten op de stoep te houden, braken honderden studenten al op Fifth Avenue los, en onder de leus 'Whose streets? Our streets!' werd de straat bezet en het verkeer geblokkeerd. De studenten hadden veel spandoeken bij zich, met teksten als 'Occupy America', 'If you don't redistribute power, we'll do it for you' en 'Banks got bailed out, we got sold out'. Opvallend was de bijval van omstanders. Automobilisten en taxichauffeurs toeterden mee en vanuit ramen werd gezwaaid en gejuicht.

Rond vijf uur arriveerde de mars op het bomvolle Foley Square, waar een bonte verzameling mensen en actiegroepen demonstreerden, zoals Irakveteranen, ouders met jonge kinderen, en 'sex workers against capitalism'. Een moeder (28) met twee jonge kinderen vertelde over haar grote zorgen over de grove bezuinigingen op het openbaar onderwijs. Een groep bejaarden had zich op banken en stoelen verenigd. Jongeren hielden lege pizzadozen omhoog met daarop geschreven 'Where is my slice?', een boer deelde appels uit, en verschillende bands maakten muziek. Er waren spandoeken te zien met teksten als 'Class War Ahead' en 'Students Walk-Out + Workers Clock-Out = Wall Street Knock Out'. Een groep medewerkers van de bibliotheek hadden zich verenigd onder het bord 'You know things are messed up when

librarians start marching’.

Omstreeks zeven uur sloten zich nog veel mensen aan die na hun werk kwamen, en een politieagent zei, duidelijk onder de indruk: ‘There are way too many people’. Opvallend was dat zowel de Republikeinen als de Democraten er flink van langs kregen. Veel mensen die aanvankelijk hoopvol waren over Obama’s presidentschap zijn boos over de niet ingeloste verkiezingsbeloftes. Interessant zijn de duidelijke parallellen die de demonstranten trekken met de Arabische revoluties, zoals gezegd werd: ‘From the Middle East to the belly of the beast’.

De mars vervolgde zich in de richting van Zuccotti Park, om de bezetters daar te begroeten. Eenmaal daar aangekomen stond de maaltijd klaar: couscous en Mexicaans. Een leraar, Jonathan (34) vertelde dat hij al twee weken elke avond na zijn werk naar het bezette plein komt. Hij was onwijs blij met de grote demonstratie –‘now this is history’- en schatte dat de beweging in een dag verdriedubbeld was. Studente Alina (22) vertelde dat ze in haar leven nog nooit zoiets meegemaakt had, en ze voor de eerste keer in lange tijd weer hoopvol was over de toekomst.

Om acht uur ging de General Assembly van start, de dagelijkse vergadering waarbij iedereen ideeën kan aandragen en er gestemd wordt over de gang van zaken. De bezetters doen het zonder microfoon, maar iedereen herhaalt wat er gezegd wordt zodat de mensen achter je het kunnen horen, en zo verder. Tijdens de Assembly bleek dat een groep demonstranten op Wall Street opgepakt was, de demonstranten zouden met vuilnis naar de politie hebben gegooid. Maar wat vaak voorkomt is dat politieagenten in burger zich onder de demonstranten mengen en geweld

uitlokken om mensen te kunnen arresteren.

Een interessante discussie volgde over hoe hierop te reageren. Velen wilden naar Wall Street uit solidariteit met hun 'brothers and sisters', in de wetenschap dat dit tot meer arrestaties zou leiden. Een jongen die op een lantaarnpaal geklommen was riep: 'Revolution was never made by being passive'. Anderen opperden dat het beter was om overdag op Wall Street te demonstreren wanneer er meer mensen op straat waren, en er werd zowel in het Engels als Spaans door de legal committee uitgelegd dat illegalen in geen geval het risico moesten lopen te worden gearresteerd. Uiteindelijk is een deel doorgedaan naar Wall Street, en zo'n dertig demonstranten zijn daarbij opgepakt."

Zie voor meer informatie en het vervolg de sites OccupyWallStreet en We are the 99 percent.

Dit verslag verscheen eerder op <http://socialisme.nu/blog/>

Nashville :

VS: Occupy Wall Street and everywhere else...

Contributed by Erin Chun, Lotte Houwink Ten Cate
dinsdag, 11 oktober 2011 - Last Updated woensdag, 12 oktober 2011

San Francisco :

New-York :

VS: Occupy Wall Street and everywhere else...

Contributed by Erin Chun, Lotte Houwink Ten Cate

dinsdag, 11 oktober 2011 - Last Updated woensdag, 12 oktober 2011
